

Oblika nove generacije panamere je manj grba-sto karavanska in bolj kupejevska, zato je bliže obliki modela 911. na to namigujejo tudi povezane zadnje luči.

plus) sunkov s slabe ceste ni preveč, v normalnem načinu pa je udobja vsaj toliko kot v najboljših limuzinah.

Če nimate denarja za turbo različico, ne obupajte. Še vedno si lahko privoščite osemvaljnik, le da je dizelski. Tudi ta je štiri-litrski z dvema turbinskim polnilnikoma, a v nasprotju z bencinskim bratom ne zna pri majhni obremenitvi izklapljati polovice valjev (za manjšo porabo in emisije). No, poraba je vseeno dizelsko majhna. Najbolj pa fascinira navor: za 850 njutometrov ga je na voljo že pri tisočaku vrtljajev. In ja, med vožnjo se to še kako pozna – ravno dizelska panamera je najbolj nagnjena k pometanju z zadkom, ko udari navor.

Vstopni bencinski model z oznako 4S ima trilitrski šestvaljnik, kakršnega pozna-mo že iz prejšnje generacije – a so ga Por-schejevi inženirji popolnoma na novo ob-delali in mu povečali moč za 20 'konjev'. In zvok je tu najbolj športen med vsemi tremi motorji – dizel je pač dizel in so ga inženirji le utišali, pri modelu turbo pa je zvok motorja nagnjen bolj k potovalnemu udobju kot k športnemu rogoviljenju.

Štirikolesno krmiljenje deluje odlično, le navaditi se ga je treba, matrični LED-žaro-meti skrbijo, da je osvetlitev ceste ves čas odlična, ob naročilu navigacije pa paname-ra dobi še sistem innodrive, ki poleg vseh varnostnih senzorjev, ki jih ima, uporablja tudi podatke z navigacije in tako nadzira oziroma pripravi avto na dogajanje do tri kilometre pred njim. Manjkajo le še sistemi za polavtonomno vožnjo. Vse naštetu seve-da sodi na seznam dodatne opreme.

Merilniki so skoraj povsem digitalni, ana-logen je ostal, kot se za porscheja spodo-bi, le še velik osrednji merilnik vrtljajev. Vsi drugi merilniki in podatki so izrisani na LCD-zaslonih.

Kaj je torej za voznika, ki si želi športne-ga štirisedežnika s športnim pedigrejem, boljša izbira: panamera ali katera od naj-bolj športnih različic klasičnih prestižnih limuzin, lahko tudi iz istega koncerna? Dajte no, se to res morate vprašati?

BRZINA.si - pravo mesto za vse, ki nam
avto pomeni **več kot prevozno sredstvo**

www.brzina.si | **041/236-831** | **info@brzina.si**

AST, Linea Corse, Moton, Motul, Rota, Rundfahren, QSP

VISOKA KAKOVOST PO KONKURENČNIH CENAH!

Dobrodošli v svetu visokih hitrosti!

DÓRA MÉSZÁROS

A photograph of a woman's back and legs, wearing long red gloves, lying on a fur surface. The text is overlaid on the upper part of the image.

V. Božičkovem objemu

FOTO ISTVÁN BOROS

Budimpeščanka Dóra je bila vse leto zelo pridna in je lahko zlezla v Božičkovo naročje. Bogato obdarjeni Božiček jo je seveda zaslužen nagradil. Bodite tudi vi radodarni do svoje drage, če je bila pridna ...

IZBERI SVOJO POT

NOVI
S-CROSS **SX4**

2-LETNO FINANCIRANJE
EOM = 0 % + GRATIS KASKO*

GORIVO V
VREDNOSTI 1.000 €

ZIMSKÉ PNEVMATIKE
NA PLATIŠČIH

080 34 49

BREZPLAČNI INFO

f Suzuki
Slovenija

www.suzuki.si

Kombinirana poraba goriva in izpusti CO₂: 4,1-5,9 l/100km in 106-135 g/km, emisijska stopnja: EURO6, specifična emisija dušikovih oksidov (NOx): 0,0065-0,0525 g/km, trdi delci: 0,0012-0,00138 g/km, število delcev: 0,02-9,70 E11/km. Oglikov dioksid (CO₂) je najpomembnejši toplogredni plin, ki povzroča globalno segrevanje. Emisije onesnaževal zunanjega zraka iz prometa pomembno prispevajo k poslabšanju kakovosti zunanjega zraka. Prispevajo zlasti k čezmerno povišanim koncentracijam prizemnega ozona, delcev PM10 in PM2,5 ter dušikovih oksidov. Vse nadaljnje informacije o specifični porabi goriva in specifičnih emisijah CO₂ iz novih osebnih vozil najdete v Priročniku o varčni porabi goriva in emisijah CO₂, ki ga lahko brezplačno pridobite pri pooblaščenem SUZUKI partnerju in na spletni strani www.suzuki.si.

* Reprezentativni primer izračuna za SUZUKI SX4 S-CROSS: vrsta financiranja: finančni leasing - predračunska vrednost predmeta financiranja: € 16.700 - lastna udeležba (polog): € 5.567 - znesek financiranja: € 11.133 - število obrokov: 2 - letni obrok: € 5.567 - stroški odobritve: € 0 - skupni znesek za plačilo brez lastne udeležbe: € 11.133 - letna obrestna mera: 0% - efektivna obrestna mera: 0% na dan 14.09.2016. Kasko po tej akciji obsega osnovna zavarovalna kritja, brez dodatnih oziroma delnih kombinacij, pri čemer je pogoj za koriščenje ugodnosti gratis kasko veljavno sklenjena leasing pogodba s Summit Leasing Slovenija d.o.o. in za ves čas trajanja pogodbe sklenjeno obvezno in kasko zavarovanje vozila preko zastopnika Summit Leasing Slovenija d.o.o. Akcija velja do 31. 12. 2016.

SUZUKI

Way of Life!

Cyril Despres

TEKST TINA TORELLI FOTO RED BULL CONTENT POOL

»Na Dakar sem šel, da bi videl piramide«

Metin čaj z dirkaško legendo, petkratnim zmagovalcem relija Dakar v motociklistični kategoriji in številnih drugih dirk. Kot član dakarske ekipe Peugeot-Total zdaj išče nove meje v avtomobilski kategoriji. Znan kot enfant terrible off-road dirkanja, brezkompromisen nasprotnik in perfekcionista zvezdnik je vse to in še več: kjer je dim, tam je ogenj, kjer je on, tam so težave, a tudi rešitve, pa zgodbe, nenadni preobrati in velike zmage.

Cyril Despres ima izzivalen pogled in nedostopno držo. Ne da bi trenil z očesom, reče, da ne verjame v svoje talente, a da ga kombinacija osebnostnih lastnosti usposablja za premagovanje najtežjih dirk. Off-road dirkanje ni nekaj, kar bi si izbral, to je nekaj, kar si je izbralo njega. Cyril Despres je prišel na svet s potno knjigo v roki, z motociklom pod ritjo, s puščavo pa si najraje zre iz oči v oči.

Rodil se je 24. januarja 1974 v Nemoursu v Franciji, kjer je odrasčal v družinski restavraciji. Da bi se izognil vpisu v notorično kuharsko šolo, ki jih je Francija polna, je mladi Despres skočil na vlak do Pariza in se domov vrnil s svojim prvim motociklom. Dokaj pozno, leta 1998, je začel tekmovali v enduru, a je še istega leta postal francoski državni prvak. Bil je vesel, ne pa sit – lakota po brezpotjih ga je gnala v Afriko. Denarja doma ni bilo, zato je zavihal rokave, prodal 6000 steklenic vina in apokaliptičnega leta 2000 prvič zagrizel v Dakar. Trasa je iz Senegala vodila v Egipt, naravnost v Kairo in v Gizo, kjer je mladega endurista čakala glavna nagrada: piramide. Prvo afriško avanturo je končal na 16. mestu, a se je že naslednje leto tja vrnil po prvo etapno zmago. Leta 2005 je prišel čas za prvo zmago, tej so sledile še štiri, dokler ni leta 2014 nekoliko nepričakovano zadnjič nastopil na dveh kolesih. Zdaj je drugače, vse in nič: le še dobrih 20 dni loči Cyrila Despresa od njegovega tretjega nastopa na Dakaru z dirkalnikom Peugeot 3008 DKR, ekipo Team Peugeot-Total ter s sovoznikom Davidom Castero. Dvojica po nedavni zmagi na reliju po svilih poti odhaja v Južno Ameriko po rezultat.

»Med dirkači ne poznam nikogar, ki bi bil tako obseden z detajli in tako motiviran kot Cyril Despres.« Stéphane Peterhansel

1. Na finale svetovnega prvenstva v cross-country relijih v Maroku si prišel kot zmagovalc dirke Silk Way Rally, ki je ne le zaradi dolžine precej podobna Dakaru. Kako sladka je zate ta zmaga?

Ne bom se pretvarjal, da ni sladka, saj je to moja prva zmaga na štirih kolesih, prva s sovoznikom Davidom Castero, Silk Way Rally pa je tudi velika dirka, na kateri sta mi dihala za vrat Peterhansel in Loeb. Nisem pričakoval, da bom tako hitro zmagal z avtomobilom, saj sem leta 2014 še tekmoval z motociklom. Ekipa se trudi po najboljših močeh, veliko testiramo, zelo smo motivirani in zato na Dakar 2017 prihajamo dobro pripravljeni.

2. Zmaga na Dakaru je največji cilj vsakega off-road dirkača. Kakšen je občutek, ko ti to tudi zares uspe?

Občutek je seveda fantastičen, saj je Dakar najbolj kompleksna in zapletena dirka na svetu. Vsak dirkač ve, da je svojevrsten dosežek že, če se le pojaviš na startu. Dirka je dolga, je vroče in je mraz, biti moraš hiter, a sočasno moraš paziti na svoj dirkalnik, na strategijo in psihično vzdržati do konca. Na Dakar se pripravljáš vse leto in nekako vse življenje. Pripravljáš pa se nič manj kot na zmago. To je velik zalogaj. Da bi se relija zgolj udeležil, me ne zanima, tja se ne grem kazat, sploh pa svoje družine ne bi zapustil za cel mesec, če ne bi imel realnih možnosti za dober rezultat. Ko ti enkrat uspe zmagati, pa nastane še en nepričakovan problem: ne ostane ti nič več drugega, kar bi si vsaj približno enako močno želel.

3. Toda ti si zmagal kar petkrat.

Res je. Ko zmagáš prvič, bi svoji zmagi rad primaknil še eno, in to te žene naprej. Ko sem še tekmoval z motociklom, sem bil na to popolnoma osredotočen, kot sem zdaj osredotočen na nov izziv. Nekaj fantov je, med njimi Stéphane Peterhansel in Nani Roma, ki so dokazali, da lahko postaneš dober voznik avtomobila po tem, ko si že bil dober motorist. To je tudi moja želja, in sicer da naredim ne-

kaj, kar šteje tudi v tej kategoriji. Verjamem, da se bom na Dakaru prejel ali slej boril tudi za avtomobilsko zmago.

4. Si se motocikla naveličal ali je preprosto prišla ponudba, ki je nisi mogel zavrniti?

Nič od tega. Težko bi se naveličal motocikla, saj je moja strast že vse od otroštva, vse odkar je šla skozi moje mesto dakarska karavana. Avtomobili me do pred dveh let sploh niso tako zelo zanimali, saj je v življenju človeka, ki živi svojo strast, bolj malo prostora za še kaj drugega. Rad sem imel motocikle, rad sem imel dirke in rad sem imel pesek, Dakar pa je združil vse moje ljubezni. Ko sem prestopil k ekipi Peugeot-Total, še zdaleč nisem bil naveličan motorja, še vedno sem bil zelo motiviran za tekmovalstvo in za rally raid, nekaj pa mi je le manjkalo: nov izziv, s katerim me je dražil Peugeot in ki sem ga nujno potreboval, da bi ohranil isti nivo motivacije.

5. Je bilo slovo kljub mamljivemu novemu izzivu težko?

Bilo je hitro povsem nenačrtovano slovo, zato ni bilo težko. Brez mučnega poslavljanja, tehtanja in frustracij. Še vedno sem bil sposoben zmagovati z motociklom, lahko bi dosegel kakšen nov mejnik.

Ko sem Dakar leta 2014 z Yamahom kljub osmim etapnim zmagam končal na 4. mestu, so zaokrožile govorice, da v igro prihaja nova ekipa – Peugeot-Total. Red Bull sem prosil, naj da moje ime na seznam kandidatov za voznikiški sedež,

to je bilo vse. Vesel sem bil, ko so me izbrali – priložnost, da bi bil v ekipi skupaj s Peterhanslom in Sainzom, namreč pride le enkrat v življenju, tega sem se dobro zavedal.

6. Kako drugače je zdaj? Na motociklu sta le ti in okvir motorja, v avtu ste ti, sovoznik in varnostna kletka.

Ni bila varnostna kletka tista, ki me je prepričala, da se usedem v avto. Na motociklu se nisem nikoli bal. Vse je bilo v izzivu, v priložnosti. Našel sem dobrega sovoznika in šel v puščavo, a tokrat brez potne knjige pred sabo. Je pa res marsikaj drugače in to me je zanimalo.

7. Bi lahko rekel, da imaš zdaj v službi manj dela?

Lahko. Zdaj imam veliko manj dela. Dovolj je polovica prejšnjega treninga, sam dirka je lažja, saj mi ni treba ostati dolgo v noč pokonci, da si izdelam potno knjigo. Izzivi so zdaj drugačni: vožnja z avtomobilom sama po sebi pa ni lažja od dirkanja z motorjem, saj je veliko gibanja znotraj avtomobila, kar lepo te premetava, poleg tega pa je treba spustiti samokontrolo in se naučiti zaupati sovozniku. Za individualista, kakršen sem, je to težka preizkušnja.

8. Je tudi manj adrenalina?

Ne, ne, adrenalina je zame trenutno več, saj sem v življenju odkluhal 130 reliev, od teh le šest v avtomobilu. Ko imaš novo igračo in nov načrt, je vedno adreanalinsko.

9. Kako se je dirkanje spremenilo v vseh letih, odkar tekmuješ?

To je tako kot prestop z dveh koles na štiri: vse je drugače in hkrati nič. Dakarske etape so krajše, manj avanturistične, dirkanje je postalo bolj profesionalno, bolj razslojeno in bolj individualistično. Toda to se ni zgodilo le v motošportu, temveč povsod. Tudi Tour de France je danes drugačna kolesarska dirka, kot je bila nekoč. Po drugi strani se je še vedno treba soočiti z deset tisoč kilometri dirke, le da te v bivaku ne čaka kolega, ki je že postavil šotor za oba. Ne, katere stvari so danes lažje, nekatere težje: v Afriki se ni bilo treba soočiti z visoko nadmorsko višino, ki izčrpuje dirkače v Boliviji.

10. Kako se sam soočaš s tem?

Živim v Andorri, na višini 1500 metrov, kar pomaga. Ker treniram visoko nad morjem, na zahtevnejših dakarskih etapah nimam težav z glavoboli in ne trpim zaradi pomanjkanja kisika.

11. Kakšen je tvoj spomin na prvi Dakar? Bil si mlad in neizkušen.

Neizkušen sem zagotovo bil, mlad pa niti ne več. Lahko rečem, da smo se v divjino podali nekoliko naivno: bili smo slabo opremljeni, brez pravih oblačil in brez prave prehrane. Toda v bivaku smo bili vsi skupaj, kar je bila lepa izkušnja. Udeležbo na reliju sem videl kot enkratno priložnost, moj cilj je bil kratkoročen in rahlo lahkomišeln. Komaj sem napraskal denar, tja sem šel kot raziskovalec brez ambicije, da bi kaj dosegel. Na vsak način sem hotel videti piramide, hotel sem v pesek in občutiti svobodo, o kateri se je v povezavi z Dakarjem toliko govorilo.

12. Si dobil vse tisto, kar si pričakoval?

Sem, pa ne le to. Hitro sem ugotovil, da hočem še in še več, čeprav nisem imel niti najmanjše ideje, kako bi do tega prišel. Nato se je vse odvijalo samo od sebe in prvega septembra istega leta sem že podpisal pogodbo z BMW.

13. Si kdaj, vsaj za trenutek, želel delati kaj drugega? Si imel oziroma imaš plan B?

Ne, nisem si želel delati nič drugega. Vem pa, da mi tudi po koncu kariere ne bo nikoli dolgčas. Rad sem doma in vidim se, kako počasi z užitek gradim leseno družinsko hišo.

»Rad se lotim domačih popravil, spreten sem z orodjem in vidim se, kako gradim leseno družinsko hišo.« Cyril Despres

14. Kaj šteješ za svoj največji dosežek?

Brez dvoma rojstvo obeh hčerk. Družina je pomembnejša od vseh športnih dosežkov. Ko sem doma, je moje življenje precej umirjeno. V moji garaži so stari motocikli, s katerimi se odpravim na vožjo po Pirenejih, in nobenega superšportnega avtomobila. Niti najmanjše želje nimam, da bi vozil ferrarija ali porscheja, skuter mi je bolj pri srcu. Uspešnega se počutim, ko uživam v vsakdanjih stvareh.

15. Katera je najboljša plat poklica vrhunski športnik?

Le malo je takšnih služb, v katerih lahko spoznaš vse svoje meje. Ni je šole na svetu, kjer bi se naučil zmagati na dirki, kot je Dakar. Tega se lahko naučiš le sam in v tem je veliko zadovoljstvo. Če hočeš biti dober bankir, veš, na katero šolo moraš, tu pa gre za iskanje in doseganje mej, ki si jih pri sebi postaviš sam. Sam moraš najti način, kako jih doseči, kako jih ne preseči in kako čim dlje ostati na meji.

16. V čem je tvoja skrivnost?

Najbrž v disciplini. Do sebe sem zelo strog. Vse to sem dosegel, ker sem pošteno garal. Nisem prepuščan, da sem zelo talentiran, saj so med sotekmovalci veliko boljši vozniki. Sem pa dober v stvareh, ki zahtevajo celega človeka in rally raid je ena od njih. Veliko šteje tudi dobra ekipa, ljudje, ki jim lahko zaupam, vse drugo pa je trdo delo. V zadnjih 10, 15 letih se je izkazalo, da sva največja garača Coma in jaz.

17. Kaj dela garač na povsem običajen dan?

Nikoli se ne ustavim. Doma imam delavnico, kjer delam z mehaniko. Tu je bagi za trening. Res delamo na detajlih. Vsak dan grem v telovadnico, trikrat do štirikrat na teden si omislim dober kardio – pozimi grem na sneg, poleti tečem ali kolesarim. Že deset let ne gledam televizije in je tudi ne pogrešam.

18. Kako napolniš praznino, ki je nastala po koncu motoristične kariere?

V garaži me vedno čaka moj enduro motor, s prijatelji smo že dve leti zapored organizirali dogodek Andorra 500, dirko s starimi motocikli, na kateri lahko vsakdo z lahkoto prehititi tudi Despresa na njegovi yamahi XSR 700.

19. Kako vidiš svoje naslednike v motociklistični kategoriji?

Ko gledam fante, kot je Toby Price, vidim dobre, preproste fante, ki uživajo v tem, kar delajo, so resni in izjemno profesionalni. Prav to si v prihodnosti želim za šport, ki sem mu posvetil več kot 15 let svojega življenja.

20. Veš pa, da sloviš kot precej nepredvidljiv nasprotnik?

[smeh] Verjamem, da so tu bolj prijazni fantje od mene, a sam se nikoli ne promoviram kot *good guy*. Vseeno mi je, kakšno nalepko mi kdo da, a če hočeš parirati puščavi, moraš biti trd, do sebe in včasih tudi do drugih. Svojih dobrih dejanj ne razglašam, svojih spornih ne opravičujem. To je težak poligon in sem prihajam po zmago. 🏆

SMUČANJE ZA ELITO

8 IZBRANIH

TEKST JASMINA DVORŠEK

FOTO PROFIMEDIA, BLUE LONGUE, TRADITION JULEN, WWW.THE-OMNIA.COM

Ste kdaj slišali, da bi se kdo hvalil z neverjetno smuko na Kupresu? Ali na Plataku, pa čeprav ima pogled na morje? Seveda ne, saj je smučanje bilo in ostaja šport prestiža in vrtoglavih stroškov. Kajti k smuki v

modnem središču poleg imenitnih restavracij seveda sodi tudi oprema, ki vas bo osušila za zajeten kup stotakov. Če vam finance dopuščajo, vam priporočamo, kam iti, in vam zagotavljamo, da bodo sosedomi umolknil.

Zermatt, Švica

Če je dovolj dober za Toblerone, potem je dovolj dober tudi za tiste z denarjem. Matterhorn je verjetno najlepša in najbolj slavna gora, vsaj po obliki, zato je smučanje pod njim nekaj posebnega. Poleg smučanja ima Zermatt tudi največje število restavracij s kultnimi Michelinovimi zvezdicami na število prebivalcev. V vodniku za leto 2017 so se z eno zvezdico okitile tri restavracije, The Omnia, Capri in Waldhotel Fletschorn, z dvema pa After Seven. Če ostane kaj denarja, si kupite dnevno smučarko vozovnico za 74 evrov ali vozovnico za celotno regijo, ki je povezana z italijansko Cervinio, za 86 evrov.

www.zermatt.ch

Gstaad, Švica

Od šestdesetih let je mondeni Gstaad igralnica slavnih, vplivnih in kronanih glav (na fotografijah monaški knez Albert, Madonna s hčerjo in režiser Roman Polanski). In Jamesa Bonda oziroma Rogerja Moora. Večina navadnih smrtnikov se sploh ne podi po smučarskih stezah, ampak se raje sprehaja po čarobno osvetljenih ulicah ali uživa v smučarskem središču, ki slovi tudi kot zimska kulturna meka. Kdor pa smuča, ima za to na voljo krasnih 220 smučarskih prog v 12 smučarskih centrih, ki so med seboj povezani z eno vozovnico. Dvodnevna vozovnica, ker v enem dnevu ne morete presmučati vse regije, stane 115 evrov. www.gstaad.ch

Cortina d'Ampezzo, Italija

Zvezdniki, ki obožujejo Benetke, na primer George Clooney, se pozimi navdušeno odpeljejo še dve uri proti severu, da se pokažejo v italijanskem snobovskem centru numero uno. Cortina pa kljub vsej slavi in prestižu ostaja tipično italijanska, zato se tja ne odpravite, če imate v mislih slovenski scenarij smučarskega dne – prvi na žičnici, malica v nahrbtniku in z zadnjo vlečnico v dolino. Italijanski način smučanja namreč sledi njihovem življenjskemu slogu, kar pomeni, da po kosilu smučajo le še tujci. V Cortini se zbujate pozno, dopoldne presmučate v prelepem okolju, nato poiščete odlično gorsko restavracijo za triurno kosilo, po njem počivate, po počitku nakupujete ter za nagrado pojedete pozno večerjo in se zabavate do jutra.

www.cortina.dolomiti.org

Yellowstone Club, Montana, ZDA

Evropska smučišča so zelo priljubljena shajališča lepih, bogatih in slavnih, a tudi Severna Amerika s svojo ponudbo pri tem ne zaostaja. A če ste mislili, da bomo pisali o Aspnu, Vailu ali Whistlerju, ste se ušeli. Za najbolj ekskluzivno smučarsko središče v ZDA verjetno še niste slišali, kar je tudi namen tega prestižnega smučišča najbogatejših. Yellowstone Club je namreč naselje, golf igrišče in smučarski center v zasebni lasti v bližini znamenitega narodnega parka Yellowstone. Klub je bil ideja podjetnika Tima Blixetha, ki je v devetdesetih letih kupil ogromno ozemlje v zvezni državi Montana in s posojilom v višini 375 milijonov ameriških dolarjev zgradil igrišče za bogate lastnike filmskih studiev, ki so vanj vabili igralce in producente ter seveda mlade milijarderje, ki so obogateli z razvijanjem računalniških programov v garažah svojih staršev. Žal ideja ni uspela in Blixeth je novembra 2008 razglasil bankrot in se ločil s svojo ženo (njena 'odpravnina' je še dodatno pripomogla k bankrotu). Danes Yellowstone Club spet posluje z dobičkom in v njem zopet zimujejo ameriške zvezde, med drugim Bill Gates, Ben Affleck, Justin Timberlake z ženo Jessico Biel, najlepši par na svetu Gisele Bündchen in Tom Brady ter preostali. www.yellowstoneclub.com

Klosters, Švica

Klosters sicer nikakor ne sodi med največje, najbolj obiskane, najbolj prestižne smučarske centre, a je dobro znan, predvsem med kronanimi glavami. V kraju ni niti enega hotela s petimi zvezdicami, imajo pa prodajalno kebabov. Je pa nekaj luksuznih chaletov in zasoljeno dragih restavracij dovolj, da je kraj tako priljubljen, da so po enem največjih fanov Klostersa, princu Charlesu (na fotografiji desno z lady Di), poimenovali celo eno od vlečnic. Romantiki pa verjamejo, da sta se Will in Kate prvič poljubila prav na smučanju v tem kraju. Le tretji član britanske kraljeve družine, princ Harry, je baje razočaran nad nočnim življenjem v kraju, kjer apres ski zabave potekajo v barih hotelov. Vsi, ki obiskujejo Klosters, veliko raje prihajajo zaradi smučanja kot zaradi razkazovanja in več kot tristo kilometrov smučarskih prog, ki jih kraj deli s sosednjim Davosom, zagotavlja odlično smuko. Cene so visoke, a morda se lahko nađejate kakšnega popusta, saj Charlesa ni bilo tam že dve sezoni. Dnevna smučarska karta stane 65 evrov. www.davos.ch

Courchevel, Francija

Če krzno ne bi bilo tako zelo preganjano, bi francoski Courchevel spominjal na kongres krznarjev. Kraj je sinonim za prestiž v največjem smučarskem območju na svetu, znamenitih Treh dolinah. Da, Courchevel gosti zahtevne ruske milijonarje, voznike formule 1, manekenke, ki si obetajo kakšen dober posel, pa tudi čete sezonskih delavcev, ki zagotavljajo luksuz bogatim in razvajenim, kar pomeni, da se, četudi pod palcem nimate milijonov, v mestu ne boste počutili nepovabljeni. Courchevel je pravzaprav zbirke štirih vasic, najvišje leži prav Courchevel 1850. Tam boste našli največ hotelov s petimi zvezdicami, trije pa se kitijo celo z najvišjo kategorizacijo v Franciji, s šestimi zvezdicami. Smučanja je v Treh dolinah preveč za navadne smrtnike, enodnevna vozovnica stane 60 evrov, samo za Courchevel sprejemljivih 51 evrov. Prestižnih butikov pa je toliko, da si smučarske počitnice v svojih razkošnih chaletih privoščijo celo kralji smučarskih 'velesil', na primer maroški kralj in savdska kraljeva družina.

www.courchevel.com

Lech in Zürs v Alrbergu, Avstrija

Visoko v Arlberških Alpah ležita vasi Lech in Zürs, ki veljata za sinonim avstrijskega gorskega turizma. Lech in više ležeči Zürs med seboj lično in nič kaj po slovensko, temveč vzorno po avstrijsko tesno sodelujeta, kar pomeni, da vrle vaščane združuje tudi odlična smučarska regija s 35 kilometri smučarskih prog. Za povrh so za letošnje zimsko sezono smučišča obeh vasic z novimi vlečnicami povezali tudi z bližnjim in bolj razvpitim Sankt Antonom. Lech, ki je bil poleg Klostersa priljubljeno smučišče pokojne princese Diane, danes pa gosti še en angleški kraljevi par ljudskih src, gospo in gospoda Beckham, nima ogromnih hotelov, so pa skoraj vsi hoteli štiri- in petzvezdični, za počitnikovanje na najvišjem nivoju pa nikar v hotel, ampak v luksuzne chalete, gorske kočice, kjer s prijatelji ne boste kuhali špagetov, ki ste jih pripeljali s seboj, ampak boste uživali v postrežbi lastnega butlerja, se opijali v odlično založenih vinskih kletih in se sproščali v intimnih spajih. Preverite ponudbo in cene chaleta N, kjer je, zanimivo, predstavitev najprej v ruskem jeziku, www.chalet-n.com.

www.lech-zuers.at

Sankt Moritz, Švica

Že ime najstarejšega smučarskega središča na svetu zveni snobovsko. V vasi, ki je tako ekskluzivna in razvpita, celo podnebne razmere opisujejo kot šampanjsko klimo. No, saj imajo na leto 322 sončnih dni in suh zrak, k čemur se šampanjec res lepo poda. Skratka, če ste bogati, potem se morate v debelem krznu in dragem avtomobilu pokazati v Sankt Moritzu! A če se boste postavljali s svojim avtomobilom, ne boste niti blizu četi najbogatejših, ki sem priletijo z zasebnimi letali. Pravzaprav kar četi, saj vsako leto več kot deset tisoč zasebnih frčoplanov pristane na bližnjem letališču Samedan, od koder jih z limuzinami odpeljejo v pregrešno drage hotele in chalette. Ah, smučanje ... 350 kilometrov urejenih prog in številni tereni deviškega snega zagotavljajo, da med postavljanjem in razkazovanjem imetja ne boste imeli časa, da presmučate vse smučarske proge v okolici. Cena enodnevne smučarske vozovnice v smučarskem centru Sankt Moritz-Corviglia znaša 74 evrov.

www.stmoritz.ch

V DIVJINI Z BRANETOM T. ČERVEKOM

TEKST BRANE T. ČERVEK & SEBASTIAN CAVAZZA FOTO MATJAŽ ŽNIDARŠIČ

NEUSTRAŠNI SEBASTIAN CAVAZZA

»Sebastian je pred nekaj leti že bil pri meni na petdnevnem usposabljanju preživetja v divjini, zato me je zanimalo, kaj se je takrat naučil, kaj si je zapomnil. Pa legenda je, kot nalašč za promocijo mojih prizadevanj, da naravo ohranimo otrokom,« je za Playboy odkrito povedal Brane.

Pred leti sva z Vincencem Lotosom Šparovcem, kolegom igralcem in prijateljem iz gimnazijskih dni, organizirala team building za sodelavce Mestnega gledališča ljubljanskega, začne pripoved Sebastian, in omenil mi je Notranjca Braneta T. Červeka, pri katerem je bil na usposabljanju za slovensko vojsko. Takoj sem zastrigel z ušesi, saj sem Braneta poznal iz pripovedovanj sosedov na Notranjskem, kjer imamo vikend in kjer sem z bratom dvojčkom v mladosti preživel veliko razposajenih dni. Takoj sem bil za to, da gremo k njemu! Bila je to nepopisna petdnevna izkušnja, zato sem bil zdaj, ko me je El Comandante poklical za novo avanturo, takoj za.

Tokrat pa sva se s Sebastianom, skupaj s fotografom, večšim preživetja v naravi, odpravila v divjino v najbolj nemogočem možnem vremenu, povzame Brane. Na poti proti Snežniku sva se vzpenjala in premagovala neštete vrhove Javorniškega gorovja. Pri tem sem naju namerno izpostavil pravemu preizkusu vzdržljivosti in volje. Sebastiana sem pod popolnim nadzorom vodil do točke morebitnega zloma. Pri tem mi je pomagala prijateljica Narava z močnim deževjem v kombinaciji z naglim padcem temperature, ko je dež prehajal v sneg. Vedno sem izjemno zadovoljen, kadar mi na samem začetku učenja ljudi, kako preživeti v naravi, pomaga slabo vreme, se je mojster preživetja kar raznežil in nadaljeval, da je moral Sebastian ne glede na nizko temperaturo, dež in pozneje tudi sneg med hojo spoznavati poznojesensko rastlinje, ki je še ostalo. Tako njegove raznovrstne plodove, skrite rezerve, ki ležijo pod nogami, preden jih snežna odeja dokončno ne pokrije in skrije.

Ko sva se z El Comandantejem zgodaj zjutraj dobila na dogovorjenem mestu, sem se takoj spomnil, da od prejšnjega popoldneva nisem nič jedel in da bi mi med vožnjo do gozda vsaj kakšen rogličček s kavo prišel zelo prav. Če lahko ...

»Vse te čaka,« sem mu mirno odgovoril, pravi Brane, »le gledati bo treba, hrane bo dovolj. Ni pomembno, kam gledaš, temveč to, kaj vidiš.« In pojasni, da ljudje iz večjih mest potrebujejo nekaj časa, da se preklopijo pri zaznavanju oblik, barv, vonja in zvokov. Dokler se glava popolnoma ne očisti in se vanjo končno ne naseli mir – tišina, ki je v neurju nešteti reklamnih impulzov sodobnega civiliziranega sveta žal izgubila pomembnost v vseh nas.

»Glej po tleh,« sem mu rekel, »si že pozabil, kaj vse je užitnega pod tvojimi stopali?«

Seveda sem večino korenin in drugih rastja, ki smo ga že zvečili pred petimi leti, že pozabil, pojasni Sebastian, pa ven-

V DIVJINI Z BRANETOM T. ČERVEKOM

dar mi je v spominu ostalo kar nekaj rastlin, za katere prej nisem vedel, da so užitne. »Daj, spomni me malo,« sem rekel Branetu.

»Ogni se vsemu, kar spominja na peteršilj. Pa tudi vsako rastlino, ki ti bo pocedila mleček in ni figa, pusti pri miru, če ne bi rad videl dinosavrov in letečih čarovnic z Uršulo s Slivnice na čelu jate letečih bab na metlah,« sem se smejal, pravi Brane, in dodal: »Seba, ne sanjaj o rezkih! Najprej se boš spoznal s tisto hrano, po kateri ho-diš in ti je na voljo takoj, brez večjega na-pora in časa, potrebnega za pripravo.«

Nekje napol poti zagledam sirovke in Brane mi pove, da so odlične, ko jih s klobukom postaviš na žerjavico, da od sebe spustijo nekaj kapljic. Kasneje naletiva še na morje štorovk. Sem se že videl ob po-jedini, Brane pa me zbode, ali ne bi raje prasca, če že morava kaj dati na ogenj. »Kaj, bova res lovila divjega prašiča? A si ga videl? Grevla!«

»Bodi tiho in mi sledi!«

Brane gre naprej, meni pa ni nič jasno in grem za njim. Takrat s prstom pokažem na srnjačka in srno, ki sta stala slabih deset metrov stran in naju gledala povsem mirno,

kot bi bila udomačena. Ustavila sva se in jim dala prednost pri izbiri smeri, da sta lahkoto odskakljala. Še malo sva hodila, se pomikala počasi in previdno. Brane mi reče:

»Pripravi se, zdaj bo!«

Neskončna tišina, tudi ropot dežnih kapljic je izginil, potem pa:

»Tukaj je!«

»Prasec?! Kje je merjasec?« zašepetam.

»Tam!«

»Kje?!«

»Tam! Prašičji uhelj je!«

»Aja, goba!«

Sebastian je res pričakoval samega merjasca, a sem mu hotel le pokazati gobo. Povabil sem ga: »Pridi, bova jedla.«

Praščiji uhelj se namreč lahko je takoj, surov, brez kakršnekoli priprave. Sebastianova napetost je med smehom kmalu izgnila in zaužila sva poslastico, ki ima zelo veliko beljakovin, po hranljivosti se skoraj lahko kosa celo z govedino. Se pa to gobo zelo težko najde in tako lepega primerka oboja že zelo dolgo nisva videla.

Seveda sem se takoj z veseljem popasel, ker nisem vedel, kdaj bova naslednjič našla še kaj za pod zob, se smeji Sebastian. No, k sreči sva že imela štorovke.

Dež je počasi prehajal v sneg, se spominja Brane, morala sva si čim prej poiskati primerno zatočišče in si čim prej postaviti streho nad glavo, zakuriti ogenj, se posušiti in pripraviti za nočitev. Ko sva našla primeren kraj, je Sebastian dobil svojo najtežjo nalogo: zanetiti ogenj, seveda brez novodobnih pripomočkov, sam pa sem medtem poskrbel za vse drugo in svojemu varovancu dejal: »Ne hiti, pripravi vse. Ko boš pripravljen, začni netiliti. Ko boš zakuril ogenj, imam zate presenečenje!« Tokrat Sebastian ni gnala le radovednost, ampak tudi čedalje slabše vremenske razmere in dejstvo, da bova morala tukaj tudi prespati ... sneženje pa se je iz minute v minuto stopnjevalo.

Srobot nama je rešil mokro zagato, pravi Sebastian. Kot mulci smo ga kadili nekaj deset metrov od naše hiše, in ko so starši zaslišali naše kozlanje in videli naše zelene obraze, ko smo se vrnili, so skoraj počili od smeha. Tokrat pa sva ga zažgala zelo hitro, ampak še prej sva ga uporabila za netivo in sveder. Iz drugega kosa srobot sem naredil podstavek, v katerega potem povrtaš sveder, ki si ga vpel v tetivo loka, in tako dobiš tlečo moko. Srobot mora seveda dobro oluščiti, da ni premoker. Ker sva se dobro pripravila na netenje ognja, mi je resnično uspelo v drugem poskusu. Ogenj je bil tako hitro zakurjen.

Sebastian se je res izkazal kot star maček, ga pohvali Brane. To sem od njega tudi pričakoval, saj je že preživel usposabljanje pri meni, čeprav v povsem drugačnih vremenskih razmerah. Žar je hitro razpihal v ogenj in zdaj vsa bila na varni strani. Zdaj sem mu razkril presenečenje.

»Čas je za kavo!«

Sebastianu so se oči zasvetile ob mislih na dišečo, toplo kavo ...

»Ja, a jo imaš s seboj? A to dobijo vsi tvoji gostje in divjini?«

»Ne, ti si prvi, ki sem mu jo ponudil.«

»Ampak, to bi bilo goljufanje, če bi zdaj pila kakšno brazilsko!«

»Ne, kavo si boš pripravil kar sam!«

Branetovo presenečenje je bilo popolno. Iz nabranega želoda sva si naredila kavo, kakršno bi nama zavidalo pol trgovcev s praženim zlatom iz Trsta.

Branetovo presenečenje je bilo popolno. Iz nabranega želoda sva si naredila kavo, kakršno bi nama zavidalo pol trgovcev s praženim zlatom iz Trsta. Prvič smo jo pri Branetu na preživetju kuhali iz cikori-je ter jo sladili s sladko koreninico, ki raste po vrbah žalujkah ob vodi. Ampak ta iz hrastovih plodov mi je veliko boljša, pa čeprav je sploh nisva sladila. Je pa treba želod zaradi velike vsebnosti taninov dobro sprati oziroma namočiti v vodi. Ker pa je res pošteno deževalo, je bil želod že spran. Pa še vode sva imela na pretek. No, v nastavljeni menažki se je še ni nabralo dovolj za kavo, da pa ne bi treba predolgo čakati, me je Brane spomnil na finto z majico, ki sem jo nato pridno vlek po bližnji jasi in odcedil v lonec. Kava je bila kmalu kuhana. Medtem je sneženje podivjalo, zato naju je fotograf v strahu, da se ne bo mogel vrniti domov, zapustil. Midva pa sva si kmalu pripravila še okusno gobovo juho, skuhala sva jo v kondomu, in ob še eni kavi obujala spomine na tistih nepozabnih pet dni v Kočevskem rogu. »Se spomniš, kako sem lepo odrč kačo?« ga vprašam in dodam: »Misliš, da najdeva kakšna gnezdo z belouškinimi jajci in si jih pripraviva za zajtrk?« In sva že v debati o kačah, ki jih Brane odlično pozna. Pozabil sem že, da gad in modras izleže prave male kačice, ki so enako strupene kot odrasla kača, da strupenjače ne ležejo jajc kot na primer gož, belouška, smokulja ali kobranka. Obnovila sva znanje o orientaciji v naravi brez kompasa in v oblačnem vremenu. O signalizaciji z ogledali ali s smer- nim kazalcem pri nesreči z avtom v divjini.

Priklical mi je v spomin izdelavo nosil iz avtomobilskega sedeža in varnostnih pasov. Ko sem opazil prve snežinke in mu navrgel, da naju bo čez noč zamedlo do pasu, mi je rekel, naj hitro skočim z baklo pogledat, kje je kakšna poškodovana smreka.

»Zakaj?« vprašam.

»Naredila si bova krpelje,« se je nasmehnil.

Hop, in že sem z vrhunsko Fiskarsovo sekirico in Gerberjevo mačeto nabral nekaj metrskih smrekovih vej, jih prinesel v bivak in tako sva si še pred spanjem za naslednji dan zagotovila nemoteno gibanje po snegu.

Pogovarjala sva se pozno v noč. Tudi o Sebastianovi vlogi v novi različici filma o Vinnetouju v nemški produkciji, ki ga bomo kmalu videli. Kmalu sva podlegla popolni tišini in zaspala. Zbudila sva se v jutro, polno beline, snega je bilo za izvoz.

Ah, Brane, stari moj! Občudujem tvoje znanje in skrb za ozaveščanje otrok in odraslih o pomembnosti skrbi za čiste vode in neokrnjeno naravo. Globoko spoštujem tvoje zavedanje o pomembnosti zapuščine in predajanja znanja, ki neminljivo vplivata na prihodnost naših otrok. El Comandante, hvala ti za še eno nepozabno izkušnjo! 📸

KAVA IZ HRASTOVIH ŽELODOV

Naber želode in jih operi v vodi. Nato jih posuši na majhni temperaturi v pečici, še bolje na soncu.

Zatem jih spet daj v pečico za 15 do 20 minut na 180° Celzija. Ko slišiš, kako pokajo in se odpirajo, jih vzemi iz pečice in počakaj, da se ohladijo. Zdaj izlušči želodova jedrca in jih razpolovi. Jedrca prepraži na ponvi, dokler ne postanejo temne, skoraj črne barve. Jedrca naj se ohladijo. Ko so hladna, jih zmelji v želodovo kavo.

 PLAYBOY SHOP.com

Ekskluzivno iz Playboya. Kupujte zdaj.

Obdarovanje

PRILOGA

ČAROBEN SKOK V NOVO LETO!

Pred nami je najbolj prazničen mesec, ko v zraku diši po kuhanem vinu, večerne sprehode pa nam lepšajo praznične lučke. Najdražjim bi radi izkazali spoštovanje, ljubezen, zahvalo za vse dobro, k čemur so v zadnjem letu doprinesli s prisotnostjo v naših življenjih. Če še ne veste, kaj boste dali pod novoletno jelko, smo za vas pripravili nekaj idej. Pri obdarovanju bodite izvirni, ustvarjajte in, kar je najbolj pomembno, podarite s srcem. Naj bo 2017 za vse prebivalce tega planeta mirno, zdravo in sijajno!

KOLOFON

UREDNIKA POSEBNE PRILOGE
Petra Furlan

UREDNIŠKA DIREKTORICA
Meta Kač

VODJA TRŽENJA PRILOGE
Zora Peruško

TEHNIČNI UREDNIK
Matjaž Vreča

OBDELAVA FOTOGRAFIJ
Ajda Horvat

LEKTORIRANJE
Borut Omerzel, Saša E. Kobe

FOTOGRAFIJE
promocijsko gradivo, Shutterstock

IZDAJA
AM Ljubljana, d. o. o.
Bleiwisova cesta 30, 1000 Ljubljana
www.adriamedia.si

PRESEDNIK UPRAVE
Tomaž Drozg

DIREKTORICA PRODAJE IN MARKETINGA
Špela Gutnik

SVETOVALKA UPRAVE ZA OGLASNO TRŽENJE
Gordana Kos

NAKLADA
33.300

NAREDI SAM IZVIRNO, UNIKATNO, IZ SRCA

ZAVIJANJE DARIL

Zavijanje daril je lahko včasih prava nadloga, zato gremo po navadi raje kupit darilne vrečke, pa četudi stanejo pol cene darila. Zato vam svetujemo, da že uporabljene papirnate darilne vrečke reciklirate in uporabite za ponovno zavijanje daril. Preprost rjav papir popestrimo z barvnimi okraski. Tako zavita darila so poceni, prijazna do narave in še estetska.

PRESENETITE NAJDRAŽJE Z IZVIRNOSTJO

BOŽIČNA NOGAVICA

Imate doma kakšen star, razvlečen pulover? Če ni več nosljiv, ga lahko spremenite v lično božično nogavico. Izdelava je preprosta, božično nogavico pa lahko okrasite tudi z različnimi novoletnimi priboljški.

Za osnovo potrebujete star, ponošen pulover, najbolje barvit ali črtast. Iz zadnjega in sprednjega dela puloverja izrežite nogavici ter ju zašijte skupaj. Prišijte še košček puloverja, ki bo jeziček, na katerem bo nogavica visela. Božično nogavico lahko še dodatno okrasite z gumbi ali drugimi zanimivimi dodatki po lastni izbiri.

DIŠEČE KOPALNE KROGLICE

Preživeti pol ure v kadi, polni tople, pisane, odišavljene vode, lahko poživiti tudi najbolj utrujeno telo in izčrpan um. Prav zato so dišeče kopalne kroglice izvrstno darilo. Za izdelavo ne boste potrebovali veliko časa, eksperimentirate pa lahko z dodajanjem različnih eteričnih olj, posušenih zelišč, cvetov in barvnih odtenkov. Kot kalup lahko uporabite tudi plastično jajce iz velikonočnega čokoladnega jajca, silikonske modele za mafine ali čokolatine, zanimivo oblikovane kalupe za led itd.

NATOČITE, NAZDRAVITE IN UŽIVAJTE!

Dobro vino in penina
potrebujeta pravi, skrbno
izbrani kozarec.

KELIHI SCHOTT ZWIESEL
KOLEKCIJA AIR

KELIHI SCHOTT ZWIESEL
KOLEKCIJA PURE

KELIHI SCHOTT ZWIESEL
KOLEKCIJA DIVA

TRADICIJA, ŽLAHTNOST IN PRESTIŽ

Leto 2016 počasi odštevaja svoje dneve in naše misli uhajajo k prihajajočim praznikom. Iz zibelke slovenskega peničarstva smo ob koncu leta izbrali le najboljše.

SREBRNA RADGONSKA PENINA

POLSUHO, 0,75 L

Pravimo ji tudi penina slovenskih src, saj po njej Slovenci posežemo največkrat. Tradicija in prepoznavnost jo umeščata v slovenske domove, njen mladostni videz in okus pa jo uvrščata tudi med penine ženskih src in mlade generacije. Nežno rumena barva z zlatimi odtenki kar kliče po užitkih, ki jih s svojim tihim šumenjem zagotavlja vsaka sveže odprta steklenica.

ZLATA RADGONSKA PENINA

POLSUHO, 0,75 L

Kot najslajše izmed treh sestra Zlatih radgonskih penin se je drži sloves penine ženskih src. Zlato rumeni odtenki vabijo, da odkrijete skrivnost nežnega cvetličnega šopka, ki pričara čarobni trenutek. Drobne veržice mehurčkov ne pojenjajo, okus pa zadovolji še tako velike caprice.

USTVARJAMO NAJLEPŠE TRENUTKE!

PENINA ALYA SLADKO

Rezultat sodelovanja pevke Alye in Radgonskih goric je Zlata radgonska penina s popolnoma samosvojim slogom. Prvi požirek vas bo omamila z živahnimi poljubčki in zapeljal k vedno novemu okušanju te bogate pijače. Drzna, a očarljiva in družabna penina, igriva kot prava mala zabava v kozarcu, ki jo lahko uživamo samostojno ali ob hrani.

PENINA TRAMINEC

Penina, ki vas bo omrežila z drugačnostjo in hkrati očarala s svojo tradicionalnostjo, tako v podobi kot v okusu. V vonju se nam razkrivajo razcvetene divje vrtnice s kančkom prijetnih začimb. Bohotnost začetne aromatike se preliva v eleganco in nežnost, ko nas prvi mehurčki požgečkajo po jeziku. Penina s samosvojem, a samozavestnim stilom. Dovolite ji, da vas zapelje.

ZLATA RADGONSKA PENINA GOLD

Najboljši smo dodali najdragocenejši – element prestiža, ki nežno vzvalovi ob dotiku kozarca. 22-karatni lističi naj se lesketajo v mesecu, ki kar kliče po vsem lepem.

SREBRNA RADGONSKA PENINA COLLECTION LIMITED EDITION

Penina slovenskih src je v mesecu obdarovanj temu primerno odeta. Darilo, s katerim boste v spominu obdarovanca še dolgo po tem, ko vsebine ne bo več.

PODARITE NEKAJ ZDRAVEGA

Darila narave za prave kulinarične užitke.

BIO MANDLJEVO OLJE 250 ML
100 % hladno stiskano olje, izbor najboljših jedrc plodov sladkega mandljeveca. Naravni vir vitamina E.

BIO MARELIČNO OLJE 250 ML
100 % hladno stiskano olje, izbor najboljših jedrc optimalno zrelih marelic.

BIO KOKOSOVO OLJE 370 ML
100 % hladno stiskano olje, izbor najboljših sveže odprtih kokosovih orehov iz Šri Lanke.
Vsebnost kaprilne kisline (C8 : 0): 8,5 %.

BIO OLJE ČRNE KUMINE 250 ML
100 % hladno stiskano olje, izbor najboljših egipčanskih ali izraelskih semen. Vsebnost timokinona: 0,1 %.

BIO OREHOVO OLJE 250 ML
100 % hladno stiskano olje, izbor najboljših jedrc navadnega oreha.

BIO SEZAMOVO OLJE 250 ML
100 % hladno stiskano olje, izbor najboljših semen sezama.

BIO KONOPLJINO OLJE 250 ML IN 500 ML
100 % hladno stiskano olje, izbor najboljših semen industrijske konoplje. Vsebnost ALA: 18 % in GLA: 4 %.

BIO RIČKOVO ALI TOTROVO OLJE 250 ML
100 % hladno stiskano olje, izbor najboljših semen. Naravni vir vitamina E.

BIO LANENO OLJE 250 ML
100 % hladno stiskano olje, izbor najboljših semen. Vsebnost ALA: 52 %.

OD LETA 1928

*Nazdravite
novemu letu
2017!*

www.kz-krsko.si

Kmečka zadruga Krško z.o.o., Rostoharjeva 88, 8270 Krško

Minister za zdravje opozarja: Prekomerno pitje alkohola škoduje zdravju!